

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 111/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ď., S., ktorou namieta porušenie

- svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 26 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky,

- svojich práv podľa čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 10 ods. 1, čl. 13 v spojení s čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, porušenie práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

- čl. 1 ods. 1 a ods. 2 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

- svojich práv podľa čl. 3, čl. 5, čl. 6, čl. 7, čl. 8, čl. 10, čl. 12, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19, čl. 21 ods. 2, čl. 22, čl. 25 ods. 1, čl. 28 v spojení s čl. 1, čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 29 ods. 2 a 3 a čl. 30 Všeobecnej deklarácie ľudských práv,

- Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach z r. 1966, Opčného protokolu k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach, Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach z r. 1966, „*medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem diskriminácie na akomkoľvek základe, schváleného v r. 1979*“, Dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu

zaobchádzaniu alebo trestaniu z r. 1984, „medzinárodného dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím a opčný protokol k nemu“

postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C/163/2001 a jeho uzneseniami zo 14. augusta 2006, z 2. marca 2007, zo 7. apríla 2008, v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/445/2007 a jeho uzneseniami z 11. júna 2010, 3. decembra 2010, 24. mája 2011, 18. októbra 2011, 25. januára 2012, 20. septembra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/230/2011 a jeho uznesením zo 7. decembra 2011, ako aj

postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co/457/2006 a jeho uznesením z 31. októbra 2006, v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co/120/2007 a jeho uznesením z 28. mája 2007, v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co/234/2007 a jeho uznesením z 29. januára 2008, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co/134/2008 a jeho uznesením z 30. mája 2008, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co/252/2010 a jeho uznesením z 30. augusta 2010 a v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co/88/2012 a jeho uznesením z 29. februára 2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Ď. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. októbra 2012 doručená sťažnosť J. Ď., S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie

- svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 26 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“),

- svojich práv podľa čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 10 ods. 1, čl. 13 v spojení s čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“), porušenie práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“),

- čl. 1 ods. 1 a ods. 2 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „protokol č. 12“),

- svojich práv podľa čl. 3, čl. 5, čl. 6, čl. 7, čl. 8, čl. 10, čl. 12, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19, čl. 21 ods. 2, čl. 22, čl. 25 ods. 1, čl. 28 v spojení s čl. 1, čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 29 ods. 2 a 3 a čl. 30 Všeobecnej deklarácie ľudských práv (ďalej len „Deklarácia“),

- Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach z r. 1966, Opčného protokolu k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach, Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach z r. 1966, „*medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem diskriminácie na akomkoľvek základe, schváleného v r. 1979*“, Dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu z r. 1984, „*medzinárodného dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím a opčný protokol k nemu*“ (ďalej len „namietané medzinárodné dohovory“)

postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C/163/2001 a jeho uzneseniami zo 14. augusta 2006, z 2. marca 2007, zo 7. apríla 2008, v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/445/2007 a jeho uzneseniami z 11. júna 2010, 3. decembra 2010, 24. mája 2011, 18. októbra 2011, 25. januára 2012, 20. septembra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/230/2011 a jeho uznesením zo 7. decembra 2011, ako aj

postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co/457/2006 a jeho uznesením z 31. októbra 2006, v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co/120/2007 a jeho uznesením z 28. mája 2007, v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co/234/2007 a jeho uznesením z 29. januára 2008, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co/134/2008 a jeho uznesením z 30. mája 2008, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co/252/2010 a jeho uznesením z 30. augusta 2010 a v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co/88/2012 a jeho uznesením z 29. februára 2012.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 22. januára 2001 návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Konanie o tomto návrhu bolo vedené

okresným súdom pod sp. zn. 17 C/163/2001. V predmetnom konaní okresný súd rozhodol uznesením č. k. 17 C/163/2001-45 zo 14. augusta 2006 tak, že podanie odmietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8. decembra 2006 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 8 Co/457/2006-70 z 31. októbra 2006, ktorým krajský súd uznesenie okresného súdu potvrdil.

V tejto súvislosti sťažovateľ v sťažnosti uvádza:

«Súd však „po piatich rokoch a necelých siedmich mesiacoch“ protiprávne žalobu odmietol, jednoznačne zo zaujatosti, pretože sa jednalo o tetu P. Š., ktorého manželka Zuzana pracuje na Okresnom súde vo funkcii asistentky v oddelení 4C a má medzi sudcami a ostatnými pracovníkmi súdu priateľov a známych a zrejme tak postupoval vedome aj v odmietaní oslobodenia od súdnych poplatkov preto, lebo vedel, že sťažovateľ s manželkou sú zdravotne ťažko postihnutí dôchodcovia a nebudú mať prostriedky na zaplatenie vyžadovaných poplatkov, čo bude ďalším podkladom na odmietnutie požadovanej súdnej ochrany.»

Následne sťažovateľ podal 12. novembra 2007 okresnému súdu opäť návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Konanie o tomto návrhu je vedené okresným súdom pod sp. zn. 25 C/445/2007.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza:

«O diskriminácii, šikanovaní a prietáhoch v konaní s poškodzovaním zdravia a ohrozením života infarktom sťažovateľa, hovorí aj priebeh tohto konania v ktorom súd odmieta sťažovateľovi akékoľvek oslobodenie od poplatkov a pridelenie mu bezplatného právneho zástupcu na ktoré má právo, lebo aj sám konajúci sudca ho konaní 25C 88/2006 od súdnych poplatkov oslobodil a pridelenie mu bezplatného právneho zástupcu a oslobodený s pridelením bezplatného právneho zástupcu bol aj v iných konaniach, keby tomu tak nebolo ani Ústavný súd by mu neustanovil právneho zástupcu. Preto to považuje sťažovateľ za nerovnaké zaobchádzanie, šikanovanie a diskrimináciu, ktoré je neprípustné, pretože aj v predchádzajúcom konaní 17C 163 zaplatil súdny poplatok prakticky zbytočne, čo navodzuje dojem, že je to robené úmyselne, tak, aby sa sťažovateľovi zbytočne vyhľadali

finančné prostriedky z vaku a znemožnilo sa mu spory o svoje vlastníctvo, doviest' do úspešného konca. ...

Proti takémuto protiústavnému, protiprávnemu konaniu súdov, podával sťažovateľ ďalšie námietky zaujatosti, sťažnosti a návrhy na preloženie konania na iný súd, ale bezúspešne. ...

Oprávnenosť námietok, sťažností a žiadostí sťažovateľa o preloženie konania na iný súd z dôvodu šikanovania, diskriminácie - „nerovnakého zaobchádzania“ a prietáhov v konaní s poškodzovaním zdravia sťažovateľa a ohrozením života, potvrdzuje aj rozhodnutie súdu uznesením 25C 445/ /2007-350 zo dňa 20. 9. 2012, ktorým súd na návrh odporkyne v rade 1 zo dňa 10. 10. 2011, rozhodol o prerušení konania do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 13C 230/2011 v ktorom tiež rozhoduje vylúčená a zaujatá sudkyňa..., ktoré malo byť v zmysle § 83 O. s. p., odmietnuté a v ktorom chce konajúca sudkyňa rozhodovať na základe znaleckého posudku vypracovaného Ing. I. S., pre konanie 16C 136/2002, ktorý vypracovala v rozpore so skutočnosťami a úlohami zadanými súdom v uznesení 16C 136/02-242 zo dňa 26. 5. 2010. ... Taktiež obsah žaloby 13C 230/2011 zo dňa 10. 10. 11, je nepravdivý a zavádzajúci s účelom privlastniť si cudzí majetok, čo je neprípustné, to však konajúcej sudkyňi neprekáža v konaní a rozhodovaní. Klamanie a zavádzanie súdu odporkyňou v rade 1 v konaní 25C 445/2007, resp. navrhovateľky v konaní 13C 230/ /2011, (čo je vlastne trestné), je zrejmé aj z listu Katastrálneho úradu v Žiline č. OK-3214/ /2008 zo dňa 5. 12. 2008... v ktorom sa jasne píše, že pozemok E-KN parc. č. 152 v k. ú. S., nebol predmetom darovacej zmluvy č. 1/68 RI 712/67, ale machinácii vtedajším strediskom geodézie v Ž. a manipulácia s týmto pozemkom vyplýva z THM v r. 1978, zrejme na popud samotnej navrhovateľky. ...

Sťažovateľ je presvedčený, že postupom Krajského súdu v Žiline, ale hlavne Okresného súdu Žilina, odmietnutím oslobodenia od súdnych poplatkov, neustanovením právneho zástupcu z radov advokátov, odmietnutím podania po piatich rokoch a siedmych mesiacoch v konaní 17C 163/2001 a prerušením konania 25C 445/2007 v prospech navrhovateľky konania 13C 230/2011, ktoré malo byť v zmysle § 83 O. s. p. odmietnuté, mu súdy porušili jeho ústavné práva a základné ľudské práva s hrubým zasahovaním do jeho zdravotného stavu s ohrozením života infarktami...»

Na základe týchto skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... Základné práva J. Ď... v zmysle čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4 a čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1, písm. a, ods. 3, čl. 16 ods. 1, ods. 2, čl. 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3, čl. 20 ods. 1, ods. 3, čl. 26 ods. 1, čl. 39 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48, ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, čl. 2 ods. 1 čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, ods. 2, čl. 10 ods. 1, čl. 13, čl. 14, čl. 17 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1 ods. 1, ods. 2, Protokolu č. 12 k Dohovoru ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1, čl. 2 ods. 1, ods. 2, čl. 3, čl. 5, čl. 6, čl. 7, čl. 8, čl. 10, čl. 12, čl. 17 ods. 1, ods. 2, čl. 19, čl. 21 ods. 2, čl. 22, čl. 25 ods. 1, čl. 28, čl. 29 ods. 2, ods. 3 a čl. 30, Všeobecnej deklarácie ľudských práv, schválenej Organizáciou spojených národov v New Yorku 10. decembra 1948, medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a opčného protokolu k nemu, medzinárodného dohovoru o ekonomických, sociálnych a kultúrnych právach, medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem diskriminácie na akomkoľvek základe, medzinárodného dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému, alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu, či trestaniu a medzinárodnému dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím a opčného protokolu k nemu...

... potvrdením odmietnutia oslobodenia od súdnych poplatkov, neustanovenia mu bezplatného právneho zástupcu z radov advokátov a rozhodnutia o zastavení konania Okresným súdom v Žiline... postupom Krajského súdu v Žiline vo veciach vedených pod sp. zn. 8Co 457/2006-70 zo dňa 31. 10. 2006, sp. zn. 10 Co 120/2007-127 zo dňa 28. 5. 2007, sp. zn. 8Co 234/2007-136 zo dňa 29. 1. 2008, sp. zn. 6Co 134/2008-150 zo dňa 30. 5. 2008, sp. zn. 9Co 252/2010 zo dňa 30. 8. 2010 a sp. zn. 6Co 88/ /2012 zo dňa 29. 2. 2012, porušené boli.

... odmietnutím oslobodenia od súdnych poplatkov, neustanovenia mu bezplatného právneho zástupcu z radov advokátov, rozhodnutím o zastavení konania a prerušením konania... postupom Okresného súdu v Žiline vo veciach vedených pod sp. zn. 17C 163/2001-45 zo dňa 14. 8. 2006, sp. zn. 17C 163/2001-85 zo dňa 2. 3. 2007, sp. zn. 17 C 163/2001-88 zo dňa 2. 3. 2007, sp. zn. 17 C 163/2001-143 zo dňa 7. 4. 2008, sp. zn. 25C 445/2007 zo dňa 3. 12. 2010, sp. zn. 25C 445/2007-73 zo dňa 11. 6. 2010, sp. zn.

25C 445/2007-233 zo dňa 24. 5. 2011, sp. zn. 25C 445/2007-280 zo dňa 18. 10. 2011 sp. zn. 25C 445/2007-319 zo dňa 25. 1. 2012, sp. zn. 25C 445/2007-350 zo dňa 20. 9. 2012 a sp. zn. 13C 230/2011-26 zo dňa 7. 12. 2011, porušené boli.

... Ústavný súd Slovenskej republiky ruší uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 8. 2010 sp. zn. 9Co 252/2010 a zo dňa 20. 9. 2012, sp. zn. 6 Co 88/2012 a veci mu vracia na nové konania a rozhodnutia.

... Ústavný súd Slovenskej republiky ruší uznesenia Okresného súdu v Žiline zo dňa 3. 12. 010 sp. zn. 25C 445/2007, zo dňa 11. 6. 2010 sp. zn. 25C 445/2007-173, zo dňa 24. 5. 2011 sp. zn. 25C 445/2007-233, zo dňa 18. 10. 2011 sp. zn. 25C 445/2007-280, zo dňa 25. 1. 2012 sp. zn. 25C 445/2007-319, zo dňa 20. 9. 2012 sp. zn. 25C 445/2007-350 a zo dňa 7. 12. 2011 sp. zn. 13C 230/2011-26 a veci mu vracia na nové konania a rozhodnutia.

... Ústavný súd Slovenskej republiky ruší konanie Okresného súdu v Žiline vedené pod sp. zn. 13C 230/2011.

Sťažovateľovi J. Ď., priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 30 000 eur..., ktoré je Okresný súd v Žiline povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľ odôvodňuje takto:

„Finančné zadosťučinenie zdôvodňuje tým, že počas riešenia jeho civilnej veci, bol vystavený pocitom právnej neistoty, krivdy, nespravodlivosti, beznádeji, bezmocnosti, zúfalstvu, psychickým traumám z toho vyplývajúcim zdravotným problémom, predovšetkým infarktovým stavom z konania Krajského a Okresného súdu v Žiline pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov, pridelenie bezplatného právneho zástupcu z radov advokátov a konania Okresného súdu v Žiline pri rozhodovaní o určení vlastníckych práv k zdedenému majetku.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

II.1 K namietanému porušeniu čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1, písm. a) a ods. 3, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 26 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4 a čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 10 ods. 1, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 1 ods. 1 a 2 protokolu č. 12, čl. 1, čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 3, čl. 5, čl. 6, čl. 7, čl. 8, čl. 10, čl. 12, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19, čl. 21 ods. 2, čl. 22, čl. 25 ods. 1, čl. 28, čl. 29 ods. 2 a 3 a čl. 30 Deklarácie a k porušeniu namietaných medzinárodných dohovorov postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C/163/2001 a jeho uzneseniami zo 14. augusta 2006, z 2. marca 2007 a zo 7. apríla 2008 v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/445/2007 a jeho uzneseniami z 11. júna 2010, 24. mája 2011,

18. októbra 2011, 25. januára 2012 a 20. septembra 2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/230/2011 a jeho uznesením zo 7. decembra 2011

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

Súčasťou stabilizovanej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Zo sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ v tejto časti namieta porušenie označených práv postupom okresného súdu a jeho uzneseniami. Proti namietaným uzneseniam je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku prípustné odvolanie. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o odvolaniach proti namietaným uzneseniam okresného súdu a postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu, vylučuje právomoc ústavného súdu. Vo vzťahu

k záveru o nedostatku právomoci ústavného súdu nie je relevantné, či sťažovateľ svoje právo podať odvolanie v jednotlivých prípadoch aj reálne využil.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

II.2 K namietanému porušeniu čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 1, písm. a) a ods. 3, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 26 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4 a čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 10 ods. 1, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 1 ods. 1 a 2 protokolu č. 12, čl. 1, čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 3, čl. 5, čl. 6, čl. 7, čl. 8, čl. 10, čl. 12, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19, čl. 21 ods. 2, čl. 22, čl. 25 ods. 1, čl. 28, čl. 29 ods. 2 a 3 a čl. 30 Deklarácie a k porušeniu namietaných medzinárodných dohôrov postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/445/2007 a jeho uznesením z 3. decembra 2010, ako aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co/457/2006 a jeho uznesením z 31. októbra 2006, v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co/120/2007 a jeho uznesením z 28. mája 2007, v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co/234/2007 a jeho uznesením z 29. januára 2008, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co/134/2008 a jeho uznesením z 30. mája 2008, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co/252/2010 a jeho uznesením z 30. augusta 2010 a v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co/88/2012 a jeho uznesením z 29. februára 2012

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon

o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažovateľ namieta porušenie označených základných práv, práv, článkov a namietaných medzinárodných dohovorov postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/445/2007 a jeho uznesením z 3. decembra 2010.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že uznesením z 3. decembra 2010 okresný súd v namietanom konaní uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € za vznesené námietky zaujatosti.

Sťažovateľ ako prílohu k sťažnosti priložil aj uznesenie okresného súdu č. k. 25 C/445/2007-224 zo 4. februára 2011, ktorým okresný súd zrušil uznesenie č. k. 25 C/445/2007-215 z 3. decembra 2010, ktorým bola uložená povinnosť sťažovateľovi zaplatiť súdny poplatok 66 € za vznesené námietky zaujatosti. Predmetné uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 1. marca 2011.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že uznesenie krajského súdu č. k. 8 Co/457/2006-70 z 31. októbra 2006 nadobudlo právoplatnosť 8. decembra 2006, uznesenie č. k. 8 Co/234/2007-136 z 29. januára 2008 nadobudlo právoplatnosť 14. marca 2008, uznesenie č. k. 10 Co/120/2007-127 z 28. mája 2007 nadobudlo právoplatnosť 18. júna 2007, uznesenie č. k. 6 Co/134/2008-150 z 30. mája 2008 nadobudlo právoplatnosť 18. septembra 2008, uznesenie sp. zn. 9 Co/252/2010 z 30. augusta 2010 nadobudlo právoplatnosť 20. októbra 2010 a uznesenie sp. zn. 6 Co/88/2012 z 29. februára 2012 nadobudlo právoplatnosť 11. apríla 2012.

Sťažovateľ podal sťažnosť na poštovú prepravu 18. októbra 2012, t. j. zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

II.3 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C/163/2001 a postupom krajského súdu v namietaných konaniach

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, ak napadnutým rozhodnutím alebo postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, ak neexistuje vzájomná príčinná súvislosť medzi napadnutým rozhodnutím alebo napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je odstránenie stavu právnej neistoty, pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 10/98, I. ÚS 44/99, IV. ÚS 68/02) alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 86/08).

Podľa svojej ustálenej judikatúry (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v danom prípade okresným súdom a krajským súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď bola sťažnosť doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva,

ústavný súd sťažnosť v zásade odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je totiž to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

Sťažovateľ v petite sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ku ktorému malo dôjsť v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 17 C/163/2001 a v konaniach krajského súdu ako odvolacieho súdu vedených pod sp. zn. 8 Co/457/2006, sp. zn. 10 Co/120/2007, sp. zn. 8 Co/234/2007, sp. zn. 6 Co/134/2008, sp. zn. 9 Co/252/2010 a sp. zn. 6 Co/88/2012.

V konaní sp. zn. 17 C/163/2001 okresný súd rozhodol uznesením č. k. 17 C/163/2001-45 zo 14. augusta 2006 tak, že podanie odmietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8. decembra 2006.

V namietaných konaniach krajského súdu ako odvolacieho súdu bolo rozhodnuté uzneseniami, ktoré nadobudli právoplatnosť pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

V čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (22. októbra 2012) okresný súd v napadnutom konaní a krajský súd v označených konaniach už nemohli porušovať základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože namietané konania boli právoplatne skončené, a preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

II.4 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/445/2007 a v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/230/2011

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

Predmetom sťažnosti v tejto časti je sťažovateľom namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C/445/2007 a v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/230/2011.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v namietaných konaniach okresného súdu podal sťažovateľ podaním zo 6. októbra 2012 adresovaným predsedovi okresného súdu sťažnosť na postup okresného súdu v napadnutých konaniach podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Sudca poverený výkonom funkcie predsedu okresného súdu sťažnosť vybavil prípisom z 29. októbra 2012, ktorý bol sťažovateľovi doručený 8. novembra 2012, pričom

konštatoval, že sťažnosť nie je dôvodná z dôvodu, že po prešetrení veci v namietaných konaniach nezistil zbytočné prietahy.

Sťažovateľ podal sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na poštovú prepravu 18. októbra 2012, t. j. bezprostredne po podaní sťažnosti na prietahy v konaní podľa zákona o súdoch a v čase pred doručením prípisu sudcu povereného výkonom funkcie predsedu okresného súdu, v ktorom uviedol svoje stanovisko k namietanému porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v označených konaniach.

Na základe tejto skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti okresnému súdu, aby zaujal stanovisko k sťažnosti na prietahy v konaní a sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho prípadnou nečinnosťou.

Ústavný súd vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti zastáva názor, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v danom prípade zo strany sťažovateľa iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na zaujatie stanoviska a prípadne na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné poznamenať, že ak by v ďalšom priebehu označených konaní dochádzalo k prípadnej nečinnosti okresného súdu (alebo neefektívnej činnosti), ktorá by mohla mať za následok porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov

podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, môže v takomto prípade opätovne podať sťažnosť ústavnému súdu.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2013